
Milí přátelé,
milé soudružky a soudruzi!

Nic a nikdo nesmí být zapomenuto, pokud se jedná o oběti fašistických okupačních a válečných zločinů
a když

tato vzpomínka připomíná, sjednotit se k odporu proti znovu zesílenému rasizmu a vládě lidstva, proti nepřátelství k cizincům, nenávisti a násilí, proti jinak smýšlejícím a rovněž proti antikomunismu naší doby.

Dějinné zkušenosti nás učí: Fašismus a antikomunismus byla dvojčata. A jsou jimi ještě dnes!

V současné době krize kapitalistického systému je znovu zřetelné, jak se celý udržující politický právní systém profiluje;
jak používá antikomunismus, nezaměstnanost, okrádání na mzdách, zbrojení a vojenské intervence sdírající kůži z lidí, každou myšlenku, každou naději na pravý humanisticko-alternativní společenský systém, jak odmítnout socializmus. Se závěry a úmysly Evropské unie budou národní vlády nuceny, sledovat trestním zákonem ideologie a projevení názorů, které odporují panující antikomunistické státní ideologii.

Vládnoucí ve Spolkové republice Německo, v České republice a hlavně v členských zemích NATO a EU pracují na tom, kritikou a paděláním dějin postavit reálný socializmus mimo zákon. Slouží ztotožňování fašismu a socializmu. Platí speciální úřady, zpravodajskou ústřednu, média a instituty, jako např. Institut pro výzkum totalitních režimů v Drážďanech. Tyto továrny na ovládání myšlení dostávají velké částky z daní obyvatelstva.

Vládnoucí ve dvou desetiletích proto snášeli nebo sami inscenovali, že stovky památníků antifašistického odporu, místa vzpomínek dělnického hnutí, svědkové hrdinných socialistických staveb, byly odstraněny nebo zfalšovány.

Přitom jsou účinně podporovány neofašistickými stranami a od nacistů v parlamentech dokonce k jednání vyprovokováni. Stalo se tak např. vícekrát v Saském zemském sněmu. S pojmem levicový extremismus byla ministrem vnitra antifašistická činnost našeho německo – českého Svazu přátel a podpora každoročních mezinárodních antifašistických setkání v Krkonoších důsledně očeřována a srovnávána s „pravicovým extremismem“ neonacistů.

Antifašistický odpor komunistů a velký počet obětí mezi komunisty, sociálními demokraty a odboráři jsou v tomto odporu v politice vzpomínek systematicky utlumovány nebo zkresleny.

Od roku 1990 bojují antifašisté, Levice a komunisté o udržení Památníku Ernsta Thälmana v Ziegenhals u Berlína. Od roku 2003 je Kruh přátel Památníku, přesto, že je jeho vlastníkem, a veřejnost vyloučeni z činnosti soukromým majitelem pozemku.

Toto památné místo je místem, na kterém funkcionáři Komunistické strany Německa s předsedou Ernstem Thälmannem, v únoru 1933 již pronásledováni a v ilegalitě! – jako první Němci, kteří roku 1933 analyzovali vzniklou politickou situaci předání moci nacistům přes

německý průmysl a rovněž cíle a úkoly pro odpor a k boji proti fašismu a rovněž formulovali plány pro zamezení válečným plánům. Toto autentické historické místo musí zůstat veřejným místem pro informace, vzpomínky a varování!

Tyto politické požadavky jsou působivými akcemi národně a mezinárodně povzneseny a podporovány. Politicky zodpovědní, na zemské a spolkové úrovni, předstírají hluchotu. Premiér Země Brandenburg, sociální demokrat Platzeck, neodpověděl ještě ani jednou na tisíce společných a individuálních protestů. Vrhá to charakteristické světlo na politické poměry a politické vystupování vládnoucích.

Dne 18. srpna 2009 je 65. výročí záludného zavraždění nejvýznamnějšího německého antifašisty, předsedy Komunistické strany Německa, Ernsta Thälmana. Po jedenáctiletém věznění byl tajně ve dvoře krematoria koncentračního tábora Buchenwald zastřelen. Toto výročí bude také pro nás podnětem, nápaditými akcemi znovu připomínat antifašistickou politiku a veřejnost informovat o nebezpečí opětovného zesílení fašistického hnutí a objasnit jeho propojení s politikou imperialisticky orientovaných vlád.

Milí přátelé,

je dobře, že 67 let po zločinech německých fašistických okupantů, počínaje Gestapem, SD, bezpečnostní policií a s podporou četnictva v Lidicích, nemohla tato strašná kapitola dějin zarůst trávou! Politický tlak české a mezinárodní veřejnosti si vynutil, že toto památné místo Lidice má také po kontrarevoluci udržovaný Růžový sad a Památník, rovněž restaurované museum a je vznešeným místem vzpomínek, varování a setkání. Pro mnoho mrtvých a málo přeživších obyvatel obce Lidice platí přísaha, kterou učinili osvobození vězni koncentračního tábora Buchenwald 19. dubna 1945:

„Naše heslo je zničení nacizmu s jeho kořeny. Vybudování nového světa míru a svobody je náš cíl. To jsme dlužni našim zavražděným kamarádům, jejich příbuzným“.

Čeští a němečtí členové Revolučního svazu přátel (RFB) a četní příznivci v Evropě se cítí zavázáni politickému odkazu Ernsta Thälmana.

V tomto duchu spojujeme naši vzpomínku vzhledem k obětem fašistických zločinů v Lidicích:

Už nikdy fašismus! Už nikdy válku!

Prohlašujeme: bojovat za změnu kapitalistického/ imperialistického systému, je živnou půdou pro zbrojení, agresivní války, polarizaci od bohatství a chudoby, je živnou půdou pro nesvobodu.